

ומנחתם ונסכיהם כמדובר...

A New Look at Parashat Temidin uMusafin

לע"נ אבי מורי הרב אשר אהרן בן אברהם בנימין ז"ל - כא בתמוז

(1) ויקרא כג:מד

וידבר משה את-מועדי ה' אל-בני ישראל:

(2) ספרא אמור פרשה יב

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל - מלמד שהיה משה אומר להם לישראל הלכות הפסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות החג בחג. בלשון שהוא שומע, בו בלשון היה אומר להן לישראל. כל הפרשות נאמרו בענין אחד.

(3) במדבר טו, אי"ב

(א) וידבר ה' אל-משה לאמור: (ב) דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-ארץ מושבתים אשר אני נתן לכם: (ג) ועשיתם לה' עלה או-זבח לפלא-גדר או בגדבה או במועדיכם לעשות ריח ניהח לה' מן הבקר או מן-הצאן: (ד) והקריב המקריב קרבנו לה' מנחה סלת עשורין בלול ברביעית ההין שמן: (ה) ויין לנסך רביעית ההין תעשה על-העלה או לזבח לכבש האחד: (ו) או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: (ז) ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח-ניחוח לה': (ח) וכי-תעשה בין-בקר עלה או-זבח לפלא-גדר או-שלמים לה': (ט) והקריב על-בין-הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: (י) ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח-ניחוח לה': (יא) כבה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או-לשה בכבשים או בעזים: (יב) כמספר אשר תעשו כבה תעשו לאחד כמספרם:

(4) משנה כתב יד קאופמן מגילה ג:ו

בשיני ובחמישי ובשבת במנחה, קורים כסדרן,

ואינו עולה להם מן החשבון, שג': וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו.

(5) מגילה לב ע"א

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג.

(6) רמב"ן במדבר ל"ח:ז

הזכיר הכתוב בתמיד ובראשי חדשים שיעור הסולת במנחה, ושיעור היין בנסכים, אבל בשבת ובחג המצות והשבועות ובראש השנה ויום הכפורים ובראשון של חג הסוכות הזכיר שיעור המנחה, ולא הזכיר שיעור הנסכים. והטעם בזה כי אף על פי שצוה בפרשת הנסכים בשיעורי המנחה והנסכים לפר לאיל ולכבשים בנדרים ונדבות ובמועדים, מצינו מנחה כפולה לכבש העומר, וביום העצרת שתיים שני עשרונים חמץ, וכן בקרבן התודה, והם מנחה, ולכן הוצרך הכתוב לפרש בכל המועדים שלא תשתנה בהם המנחה כאשר נשתנית באלה. אבל הנסכים לא נשתנו לעולם, לפיכך הזכיר אותם בתחלה בתמיד, ולא הזכירם אחרי כן בשבת, וחזר והזכירם בראש חדש להזכיר גם נסכי הפר והאילים, ואחר כן לא הוצרך להזכירם כלל. והזכיר ביום הראשון של סוכות שיעור המנחה, ולא הוצרך עוד להזכיר באותו החג, אלא: מנחתם ונסכיהם במספרם כמשפטם כלומר כמשפטם ביום הראשון הנזכר.

(7) במדבר כח:א-ל:א

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) צו את-בני ישראל ואלהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועד: (ג) ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לה' כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: (ד) את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: (ה) ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיב רביעת ההין: (ו) עלת תמיד העשה בהר סיני לריח ניחח אשה לה': (ז) ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר לה': (ח) ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ממנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח לה':

(ט) וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: (י) עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: (יא) ובראשי חדישכם תקריבו עלה לה' פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: (יב) ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: (יג) ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה לה': (יד) ונסכייהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין ואת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: (טו) ושעיר עזים אחד לחטאת לה' על-עלת התמיד יעשה ונסכו:

(טז) ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה': (יז) ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: (יח) ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: (יט) והקרבתם אשה עלה לה' פרים בני-בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: (כ) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: (כא) עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: (כב) ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: (כג) מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה: (כד) כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח-ניחח לה' על-עולת התמיד יעשה ונסכו: (כה) וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: (כו) וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: (כז) והקרבתם עולה לריח ניחח לה' פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: (כח) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד ושני עשרנים לאיל האחד: (כט) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: (ל) שעיר עזים אחד לכפר עליכם: (לא) מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו-לכם ונסכייהם:

(א) ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: (ב) ועשיתם עלה לריח ניחח לה' פר בקרבך אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: (ג) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל: (ד) ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: (ה) ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: (ו) מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכייהם כמשפטם לריח ניחח אשה לה': (ז) ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשותיכם כל-מלאכה לא תעשו: (ח) והקרבתם עולה לה' ריח ניחח פר בקרבך אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם יהיו לכם: (ט) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל האחד: (י) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: (יא) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכייהם:

(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג לה' שבעת ימים: (יג) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לה' פרים בני-בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם יהיו: (יד) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: (טו) ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: (טז) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: (יז) וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: (יח) ומנחתם ונסכייהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: (יט) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכייהם: (כ) וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: (כא) ומנחתם ונסכייהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: (כב) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: (כג) וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: (כד) ומנחתם ונסכייהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: (כה) ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: (כו) וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: (כז) ומנחתם ונסכייהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: (כח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: (כט) וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: (ל) ומנחתם ונסכייהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: (לא) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכייהם:

(לב) וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: (לג) ומנחתם ונסכה לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: (לד) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: (לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: (לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לה' פר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: (לז) מנחתם ונסכייהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפטם: (לח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: (לט) אלה תעשו לה' במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם לעולתיכם ולמנחתיכם ולנסכייהם ולשלמיכם: (א) ואמר משה אל-בני ישראל ככל אשר-צוה ה' את-משה: